

НЕЗАБУТНИЙ ЧАС

Про свою роботу протягом майже десяти років у Вінницькому медичному інституті я завжди згадував з особливим, хвилюючим почуттям. А прийшов сюди одразу ж після звільнення Вінниці від німецько-фашистських окупантів і прислуговав до роботи 15 квітня 1944 року деканом лікувально-профілактичного факультету (пізніше був заступником директора по навчальній і науковій роботі). Довелося одразу очолити дві кафедри — нормальної фізіології і біохімії.

Пам'ятаю, яка жаждоба діяти володіла кожним: викладачів — вчити, а студентів — вчитися. А час був нелегкий, у тому числі і для інституту. У руїнах стояв морфкорпус, зруйнований був і гуртожиток, збудований перед самою війною. Єдина клінічна база — два ціліліх корпуси обласної лікарні імені Пирогова. Але не дивлячись на це, уже через 15 днів після звільнення Вінницького інституту почав функціонувати.

Повернулися з евакуації провідні викладачі Б. С. Шкляр, В. П. Ярославський, С. Ю. Бур-

кат, кваліфіковані спеціалісти з інших міст: М. А. Благовещенський, В. А. Соф'їн, Я. М. Бритван, М. В. Константинович, Т. А. Лобова, А. І. Кадишева, Є. Д. Двужильная. Після демобілізації з лав Радянської Армії прибули О. Д. Деспілер, Л. Г. Лекарев, П. М. Альперович та інші. Невдовзі інститут очолив енергійний ініціативний організатор і клініцист І. Я. Дейнека, а з 1951 по 1967 рік директором інституту був С. І. Корхов.

Партія та уряд, обласні організації постійно надавали інституту велику допомогу. На базі госпіталю були розгорнуті клініки, викладачам надали житлову площу. Великий ентузіазм і свідомість виявили тодішні студенти, вони організовано йшли після занять на відбудову зруйнованих приміщень.

Та особливо поживавлення спостерігалось в інституті, коли аудиторії стали поповнюватися прибуваючими воїнами з Радянської

Армії. Перший післявоєнний набір на добру половину був укомплектований фронтовиками. Горіння і відвагу у бойовій обстановці вони перенесли на навчання. Усі вчилися з великим бажанням, ентузіазмом, хоч побутові умови і харчування були мінімальними.

Між викладачами і студентами існував прекрасний контакт. Працювали спільно, дружно як під час занять, так і після них. Значна агітаційно-масова робота проводилася серед населення, організовувалися вечори відпочинку, засідання студентського наукового товариства. У аудиторіях не було вільних місць не тільки для сидіння, але й для стояння.

Незважаючи на бідність оснащення, нестачу клінічних баз, обмежені можливості для проведення експериментів на кафедрах, але вдалося досягти головного — готувати кваліфікованих лікарів з високим почуттям професійного і громадянського обов'язку. Студенти тих років були великими трудівниками. Багато з них стали відомими вченими, організаторами охорони здоров'я, викладачами вузів, керівниками науково-дослідних закладів тощо.

Йшли роки. Постійно вдосконалювався педагогічний процес, з'являлися умови для наукової роботи, були захищені перші дисертації.

А нині Вінницький медичний інститут став вузом першої категорії і є одним з великих у республіці. Мені завжди приємно слухати добрі відгуки на адресу випускників ВМІ.

Хочеться щиро поздоровити колектив із півковим ювілеєм інституту, побажати всім міцного здоров'я і нових творчих успіхів у праці. Бережіть і примножуйте добрі традиції рідного інституту!

М. СЕРКОВ,

академік АН УРСР, доктор меднаук, лауреат Державної премії УРСР, учасник війни.

Народний Комісаріат Здоров'я УРСР

ОГОЛОШЕННЯ

На встановлені Паркомедсера УРСР у м. Вінниці організовано

ДЕРЖАВНА СТАЦІОНАРНА МЕДИЧНА ІНСТИТУТ

Інститут готує лікарів-лікувальників.

Прийом студентів проводиться на 1 курс. Термін навчання 5 років.

За віком до Інституту приймаються особи від 18 до 35 років.

За освітою — особи, що мають середню освіту в обсязі десятиріччя або технікуму. Іспити для вступників за програмою НКОЗ з математики, фізики, хімії, біології, соціальної науки, української літератури. Заяви про вступ приймаються до 15 серпня 1934 р. в канцелярії Інституту, адреса: м. Вінниця вул. Пирогова № 30*.

Вступні іспити проваджуються з 19 до 26 серпня.

Початок навчання 1 вересня 1934 р.

До заяви потрібно дати документи: 1) свідоцтво, 2) довідку про соці. стан, 3) довідку про соціодержання, 4) свідоцтво про освіту, 5) довідку про рік народження, 6) про стан здоров'я, 7) службовий стан, 8) дві фотографії. Документи подаються в оргінваз.

Інститут забезпечує студентів гуртожитком та стипендіями, згідно існуючих постанов уряду.

ДИРЕКЦІЯ

На фото: перше оголошення про прийом студентів на перший курс Вінницького медичного

інституту, яке було надруковане в обласній газеті «Більшовицька правда» у серпні 1934 року.